

Nederlando, la du plej gravaj estis *Occidental Societ  Cosmoglotta* en Vieno (Engelbert Pigal, Karl Janotta, Hans Hoerbiger, Hans Homolka, Alois Demminger k.a.) kaj *Sviss Association por Occidental* (vd. sube). La reprezentantoj de Occidental-movado estis homoj kun lingvista erudicio, bone informitaj pri historio kaj evoluo de interlingvoj. Pluraj el ili trapasis periodojn de Volap k, Esperanto kaj Ido, ekzemple Stefan Baconyi kaj Kurt Feder estis iamaj funkciuloj de Ido-Akademio, kelkaj estis samtempe enga igitaj en pluraj organiza oj, ekz. D enes Szil gyi, unu el la motoroj de Latino sine flexione, estis membro de okcidentala akademio kaj De Wahl mem estis membro de Delegitaro (Ido), de Academia pro Interlingua kaj de IALA. En 1930 eldoni gis 256-pa a libro de Engelbert Pigal *Occidental, die Weltsprache* kun enkonduka artikolo de De Wahl, lernolibro kun gramatiko, lega o, komparaj tekstoj en 9 lingvoj kaj frekvenca vortaro. Aperadis multaj aliaj etnolingvaj lernolibroj, artikoloj kaj bro uroj pri „esenco” de Occidental: natureco, reguleco, gramatiko, statikaj kaj dinamikaj verboj, monosemio, ortografio, prononco, derivado, scienca esplorado, kultura kaj eduka valoro de Occidental, facila lerneblo, fundamento de mondlingvo k.a.

La plej multaj lingvistikaj priju oj venis komence de la a toro mem. Edgar de Wahl, strebante pruvi la ta gecon de Occidental, faris tion inteligente, pere de lingvistikaj komparoj kaj argumentoj. Konvinkita pri la  usteco de sia vojo, li tamen klopodis resti objektiva. Unue li parolis pri postuloj pri internacia lingvo esence e ropa kaj naturalisma: Esperanto kaj Ido enhavas nenaturajn artefarita ojn, Latino sine flexione estas ekstrakto de antikva o, sed anka  ili havas sian lokon en la evoluo, kiu fine kondukos al naturalisma sistemo de Occidental-tipo. De Wahl frontis akuzojn, ke Occidental estas tro „romanophil”, tial ne vere internacia. Montri gis, ke male Occidental foje uzis  ermanajn radikojn tie, kie Esperanto havas latinidajn, ekzemple self/mem, ost/oriento, west/okcidento, segle/velo, helm/kasko, svimar/na i. Avanta o estas facila kompreneblo de Occidental „almena  por edukitaj personoj de okcidenta kulturo” (similan argumenton uzas Interlingua de IALA). Gramatikaj esceptoj vivigas la lingvon,  ar la „superflua reguleco senti as kiel netolerebla en la praktika vivo”.  iu lingvo devas havi sian propran individuecon, alivorte esti a tonoma, i.a. en gramatikaj detaloj. Tamen, se  i estu uzata internacie,  i bazi u sur internaciaj formoj – anka  en ortografio. Occidental vidi gis kiel tempe lasta, sekve la plej perfekta  enero en la evoluo de internaciaj lingvoj ekde Volap k tra Esperanto, Ido kaj Latino sine flexione al naturalismo, en ekvilibra natureco kaj reguleco, enirante periodon de stabilo kaj progreso.

En 1930 anonci gis la nova periodo: la Occidental-movado atingis tiom grandan disvastigon, ke la viena centro de la Unio kaj la redakcio estis tro ar ita. Nova redaktoro estis lingvisto (Mag. phil.) *Armas Israel Zacheus Ramstedt* el Helsinko. Administranto i gis *Jan Amos Kaj * el Brno ( e oslovakio), tipografo, kiu posedis presejon, tial en Brno eldoni gis multe da bro uroj, flugfolioj kaj alia materialo en Occidental. En la jaro 1933 redaktado kaj administrado transiris al *Bertil Blom * (anka  lingvisto, Dr. Phil.) en Stokholmo. La prolingvan agadon transprenis, krom la viena Unio-centro, fortaj grupoj en Svedio,  e oslovakio kaj Svislando. La estinta interlingvisma diskutejo Kosmoglott kaj la posta a stra movadstartiga organo Cosmoglotta nun transformi gis en revuon (inter) lingvistike-sciencpopularan kaj literaturan. Denove tie aperadis sciigoj pri aliaj interlingvistikaj verkoj, ekz. recenzo de A. I. Z. Ramstedt pri *Versus interlinguistica* de D enes Szil gyi. La recenzinto la dis la unuan parton „Principoj de  enerala interlingvistiko”,